

Det spørgsmål, man må stille hr. Villy Søvndal, er jo: Ønsker hr. Villy Søvndal den ro, der var under Saddam Hussein, tilbage? Er det den ro og den stabilitet, hr. Villy Søvndal vil have tilbage? Det er det vel næppe. Det vil jeg ikke mistænke hr. Villy Søvndal for, for det, der foregik under den tilsyneladende rolige overflade, var jo massehenrettelser, tortur og undertrykkelse af befolkningen.

Det koster altid at gå fra undertrykkelse og diktatur til demokrati. Man kunne godt ønske, at det gik hurtigere og med færre problemer, men jeg synes ikke, der er noget alternativ til det at stræbe efter, at folk får frihed og demokrati.

Line Barfod (EL):

Hvis vi prøver at kigge lidt fremad med hensyn til krigen mod terror, mener statsministeren så stadig, det er krig, man skal bruge som middel, når man ønsker en verden med frihed og demokrati? Når vi har set, hvad der er sket i både Irak og Tjetjenien, hvor Rusland nærmest har fået frie hænder, og hvad der ellers foregår rundt omkring i verden, og vi samtidig ser på vurderingerne af terrortruslen, mener statsministeren så fortsat, at det er krig, der skal bruges som det vigtigste middel mod terror, eller skulle vi prøve at opprioritere andre måder at bekæmpe terror på?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Terror kan ikke forebygges eller bekæmpes alene med militære midler. Man skal se problemet i et meget bredere perspektiv, og det er også grunden til, at regeringen har lanceret et udspil om styrket EU-partnerskab med landene i den arabiske verden, bl.a. med henblik på at fremme demokrati og respekten for menneskerettighederne, forbedre uddannelsessystemerne i de arabiske lande, være med til at sikre kvinders rettigheder, sikre kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og i det offentlige liv, udvikle fri økonomi, fri bevægelighed for informationer og nyheder over grænserne osv. osv.

Alt dette ser vi som elementer, der kan være med til at skabe en mere stabil og robust økonomisk og social udvikling i regionen, og som også kan være med til at forebygge terrorisme. Kampen mod terrorisme skal altså ikke kun ske med militære midler, politisk skal man se bredere på spørgsmålet.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, at en af årsagerne til, at man står med de problemer, man står med i Irak i dag, er, at optakten var så usandfærdig, så fordrejet og så manipuleret, som tilfældet er. Det er jo en af grunnerne til, at Blair og Bush står med de problemer, de har i dag, og jeg synes måske også, man lader dem være lidt alene om at tage tævene. Jeg synes, den danske regering dukker sig, og jeg synes i virkeligheden, det er lidt usolidarisk, når de andre får så mange tæv, at den danske regering kryber så langt ned i hullerne.

Sandheden er vel, at hvis et enigt verdenssamfund og ikke kun en gruppe lande havde stået sammen, hvis FN var blevet tildelt styrke og ikke var blevet svækket, og hvis man havde haft en plan, ikke alene for krigen, men også for tiden efter krigen – ja, så er det ikke sikkert, at det kaos, der i dag hersker i Irak, og usikkerheden om resultatet var blevet udgangen på situationen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun konkludere, at hvis vi havde fulgt hr. Villy Søvndals råd, ville Saddam Hussein stadig være ved magten i Irak, undertrykkelsen af befolkningen ville fortsat finde sted, massehenrettelser ville fortsat finde sted, og torturkamrene ville fortsat være i funktion.

Alt det, som den irakiske befolkning var plaget af under Saddam Hussein, ville stadig finde sted, hvis vi havde fulgt hr. Villy Søvndals råd. Men det gjorde vi ikke, fordi vi mener, at de demokratiske lande har en forpligtelse til at stå sammen om at beskytte de værdier, vi tror på, og fordi en militærdiktator som Saddam Hussein ikke bare gang på gang kan sætte sig ud over, hvad FN's Sikkerhedsråd beslutter, uden at det får konsekvenser. Derfor besluttede vi at deltage i den internationale koalition til befrielse af den irakiske befolkning.

Kl. 13.45

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for et sidste spørgsmål til statsministeren.

Line Barfod (EL):

Lige før blev jeg lidt glad. Jeg tænkte, at det kunne være, at statsministeren indirekte prøvede at sige, at statsministeren havde erkendt, at det at bruge krig som middel mod terror nok ikke var gået så godt, at det ikke var det, man skulle bru-